

Publicație editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
 Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
 tel/fax: 0232 211 273
 Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
 Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
 Secretar redacție Vasilica Onofrei,
 tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
 redactor_sef@yahoo.com
 www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
 susținerea acestei publicații, dar și pentru
 activitățile culturale și filantropice ale parohiei,
 primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000
 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Colectă pentru refacerea acoperișului casei parohiale

Ploile din ultima perioadă au scos în
 evidență problemele majore ale acoperișului de
 la casa parohială, care necesită intervenție de
 urgență, pentru a stopa curgerea apei prin
 tavane. Lucrările de reparații au început deja și
 am dori, în primă urgență, să refacem zonele
 cele mai critice.

Apelăm la ajutorul tuturor celor care ne
 pot sprijini pentru refacerea acoperișului, a
 cărui tablă și șarpantă au fost profund afectate
 în ultimele decenii.

Puteți face donații către Parohia Toma
 Cozma, prin virament, în contul RO 38 RZBR
 0000 0600 0027 6450, Raiffeisen Bank Iași, iar
 în numerar la domnul Ing. Gheorghe Aioanei,
 sau la pangarul parohial, doamnei Aurica
 Raveica

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!

Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la
 dispoziție o gamă largă de cărți religioase și
 de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Program liturgic în această săptămână

◆ **Astăzi, duminică, 20 iulie, Sfântul Slăvitul Proroc Ilie Tesviteanul**

- ora 8.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii
- ora 18.00, Acatistul Icoanei Maicii Domnului "Prodromița". În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromița”, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos..

◆ **Martți, 22 iulie,**

- ora 18.00, Acatistul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina

◆ **Vineri, 25 iulie,**

- ora 18.00, Slujba Sfântului Maslu

◆ **Sâmbătă, 26 iulie,**

- ora 18.00, Slujba Vecerniei

◆ **Duminică, 27 iulie, Sfântul Mare Mc. Pantelimon**

- ora 8.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii
- ora 18.00, Acatistul Icoanei Maicii Domnului "Prodromița". În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromița”, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos.

Colțul duhovnicesc

Ce pierd cei care pleacă din timpul slujbei

Să vă spun pentru aceasta un lucru minunat ce am auzit de la un Stareț mare, care era înainte-văzător. Stând el în biserică, îndată ce începeau frații să cânte, vedea ieșind din altar un oarecare îmbrăcat cu haine luminoase, ținând în mâini un vas cu mir și un miruitor cu care miruia pe toți frații de-a rândul. Ba miruia și strănile celor ce lipseau, ale unora numai, iar nu ale tuturor. Tot așa și la otpust îl vedea că ieșea și făcea asemenea. Deci, într-una din zile, căzând bătrânul la picioarele lui, l-a rugat să-i arate ceea ce făcea și cine este. Și îi zise lui: „**Eu sunt îngerul Domnului și mi s-a poruncit să însemnez cu această pecete pe cei ce vin la biserică de la începutul slujbei și stau până la sfârșit, cărora li se dă darul Sfântului Duh pentru silința și cugetul lor bun.**” Bătrânul adăugă: „Dar pentru ce miruiești și strănile unora din cei ce lipsește?” Îngerul îi zise: „Și frații care sunt sârguitori și cu cuget bun, dar pentru vreo neputință sau pentru vreo slujbă sau ascultare n-au venit la biserică, având binecuvântarea Părinților, deși lipsește, și ei se învrednicesc de această pecete, pentru că în cugetul lor se află împreună cu cei ce cântă în biserică. Iar pe cei ce puteau să fie de față și din lenea lor s-au îndărătnicit, mi s-a poruncit să nu-i însemnez, pentru că ei singuri se lipsesc pe sine de acest dar.”

(Avva Dorotei, *Învățăături și scrisori de suflet folositoare*, Editura Bunavestire, p. 130)

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șasea după Rusalii

Astăzi: Sfântului slăvitului Proroc Ilie Tesviteanul

„Cel ce a fost înger în trup, temeiul prorocilor, al doilea mergător înainte al venirii lui Hristos, Ilie slăvitul, care a trimis de sus lui Elisei har, bolile alungă și pe cei leproși curățește, pentru aceasta și celor ce-l cinstesc le izvorăște tămăduiri.”

Troparul Sfântului Proroc Ilie Tesviteanul

„Mare har ai aflat înaintea lui Dumnezeu, prealaudate proorocile Ilie, căci în viața ta pământească ai proorocit și ai săvârșit mari minuni, iar mai pe urmă, răpit cu trupul la cer și după suirea cea mai presus de fire, te-ai înfățișat pe Muntele Taborului unde Domnul S-a schimbat la față și ai vorbit cu El; și până astăzi nu încetezi a săvârși minuni și a izvorî bogăția milelor și a tămăduirilor, celor ce cu osârdie te cinstesc, cântând lui Dumnezeu cu credință : Aliluia !”

Condacul 12, Acatistul Sfântului Proroc Ilie Tesviteanul

Liturghie baptismală arhierescă

Ieri, sâmbătă 19 iulie a.c., s-a săvârșit în biserica noastră o liturghie baptismală arhierescă oficiată de Preasfințitul Părinte EMILIAN LOVIȘTEANUL, episcop vicar al Arhiepiscopiei Râmnicului, în cadrul căreia a primit Sfânta Taină a Botezului micuțul David-Alexis, fiul familiei Daia Dan-Viorel și Dana-Maria. A asistat ca naș, doamna Margareta Nica, sora Preasfinției Sale. La slujbă a participat un sobor de patru preoți și corul parohiei noastre.

Evangelhia duminicii

Matei 9, 1-8

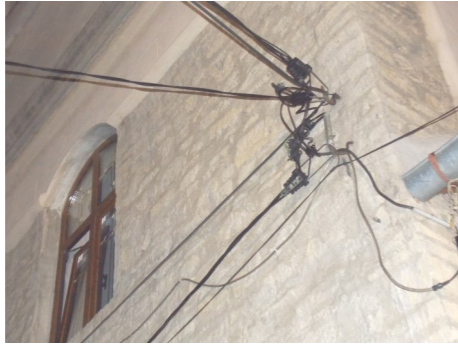
Vindecarea slăbănogului din Capernaum

1. Intrând în corabie, Iisus a trecut dincoace și a venit în cetatea Sa .
2. Și iată, I-au adus un slăbănog zăcând pe pat. Și Iisus, văzând credința lor, i-a zis slăbănogului: "Îndrăznește, fiule, iertate fie păcatele tale!"
3. Dar unii dintre cărturari ziceau în sine lor: Acesta blasfemiază.
4. Și Iisus, cunoscând gândurile lor, le-a zis: "De ce cugetați cele rele în inimile voastre?"
5. Căci ce este mai lesne?: A zice: Iertate fie-ți păcatele!, sau a zice: Ridică-te și umblă!?"
6. Dar că să știți că putere are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele, - i-a zis atunci slăbănogului -: Ridică-te, ia-ți patul și mergi la casa ta!"
7. Și ridicându-se, s-a dus la casa sa.
8. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit

Activități gospodărești în această săptămână

Deși a fost o săptămână bogată în precipitații, totuși, printre ploii s-a reușit realizarea câtorva lucrări importante:

Întâi de toate, **Înlocuirea bransamentelor**, adică a întregului circuit de alimentare cu energie electrică a bisericii și a casei parohiale, cu cabluri, racorduri și sistem de fixare noi, cu sprijinul EON, care a dat curs sesizărilor și solicitărilor noastre. A fost o lucrare amplă, dar foarte necesară, deoarece vechile cabluri prezentau înnădituri, exfolieri și porțiuni degradate, având o funcționare defectuoasă și cu risc de scurtcircuit și incendiu.

Și tot printre ploii, cu sprijinul domnului Cimpoi Neculai, s-a **cosit manual și s-a tuns mecanizat iarba** în zonele cele mai încărcate ale parcului.

Dar cea mai reprezentativă lucrare a acestei săptămâni a fost **construirea unui trotuar nou, din pavele de beton pe pat compactat** pentru accesul pietonal la biserică, prin intrarea din strada Școalei. Și această lucrare se afla de multă vreme în atenția noastră, dar a devenit posibilă prin implicarea nemijlocită a familiei

Viorel și Ana Vicoveanu, care în primă fază au cumpărat încă din iarnă materialele necesare, iar când a sosit momentul oportun, au angajat o echipă de specialiști, care au și realizat această lucrare. Astfel, s-au făcut săpături, s-a desfăcut cea mai mare parte din vechiul trotuar, s-au pus borduri,

s-a nivelat, s-a pregătit spațiul suport și s-au montat pavelele, încât aleea rezultată dă o notă de distincție și bun gust intrării principale

pentru credincioși, oferind totodată și spațiul adecvat pentru cei care doresc să asculte slujba și afară, în parc. Vor mai urma câteva lucrări de amenajare a terenului pentru a oferi zonei imaginea adecvată.

Mai avem o lucrare deosebit de importantă de împlinit: acoperirea cu pavele a platoului pentru slujbele religioase din fața bisericii. Rugăm pe Bunul Dumnezeu și suntem încredințați că ne va veni și sponsorul care să ne acorde sprijinul necesar, încât locul unde se oficiază slujbele de Hram și alte festivități, să completeze corespunzător trotuarul care s-a construit.

Mulțumim donatorilor și așteptăm donatori !

Paralizia sufletului și urgența ridicării prin pocăință

Cât de jalnic este omul atunci când, fiind în deplină cunoștință, nu poate merge din pricina slăbiciunii și trebuie să fie ajutat mereu de altcineva: este o povară și pentru sine, și pentru ceilalți. Așa era slăbănogul de care se vorbește în Evanghelia de astăzi, așa sunt la noi cei suferinzi de paralizie și de câte-va alte boli. Este însă și paralizie duhovnicească, a cărei pricină sunt păcatele, patimile – paralizie neasemuit mai primejdioasă și mai vrednică de milă decât paralizia trupului, fiindcă adeseori aduce după sine moartea veșnică. În această pri-vință, orice păcătos e un slăbănog, un paralytic. Orice păcat este însoțit de paralizia sufletului, ca urmare a căderii de la Dumnezeu, în Care este viața și puterea noastră – și întrucât cu toții păcă-tuim, cu toții suntem slăbănogi, cu toții suntem paralytici. *Cum să ne vindecăm de această paralizie, de acest început al morții veșnice ?* Prin pocăința neprefăcută, adâncă, deplină, pentru păcate. Bineînțeles, tocmai de aceea s-a și rânduit să se citească astăzi Evanghelia despre slăbănog, ca prin starea acestuia, care era urmare a păca-telor, să miște inimile noastre și să ne împingă la pocăința osârdnică. Tocmai de aceea l-a vindecat Iisus Hristos pe slăbănog, dându-i mai întâi iertarea păcatelor.

Și văzând Iisus credința lor, adică a celor care-l purtau pe slăbănog, i-a zis slăbănogului: „Fiule, iertate îți sunt păcatele tale!” (Mc. 2,5).

De aici se vede limpede că bolnavul suferea din pricina păcatelor sale.

Frații mei! Când sunteți bolnavi, mai întâi de toate aduceți lui Dumnezeu prinosul pocăinței pentru păcate, alergați la Doctorul Cel Atotputernic, gustați Trupul și Sângele Lui Cel de viață Făcător. Între păcat și boală este o legătură tainică și strânsă.

Vedeți deci: cuvântul a devenit faptă: păcatele au fost iertate, paralizia a trecut, omul s-a făcut pe deplin sănătos și zdravăn. Atât iertarea păcatelor, cât și vindecarea bolii au arătat că Iisus Hristos este Judecător, Dătător de viață și Dumnezeu, iar nu hulitor, cum socoteau cărturarii.

(Sfântul Ioan de Kronstadt)

Apostolul duminical

Romani 12, 6-14

6. Dar avem felurite daruri, după harul ce ni s-a dat. Dacă avem proorocie, să proorocim după măsura credinței;
7. Dacă avem slujbă, să stăruim în slujbă; dacă unul învață, să se sârguiască în învățatură;
8. Dacă îndeamnă, să fie la îndemnare; dacă împarte altora, să împartă cu firească nevinovăție; dacă stă în frunte, să fie cu tragere de inimă; dacă miluiește, să miluiască cu voie bună!
9. Dragostea să fie nefățarnică. Urâți răul, alipiți-vă de bine.
10. În iubire frățească, unii pe alții iubiți-vă; în cinste, unii altora dați-vă întâietate.
11. La sârguință, nu pregețați; cu duhul fiți fierbinți; Domnului slujiți.
12. Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.
13. Faceți-vă părtași la trebuințele sfinților, iubirea de străini urmând.
14. Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc, binecuvântați-i și nu-i blestemați.

Scurtă exegeză patristică - Sfântul Ioan Gură de Aur -

„„Avem felurite daruri” (12, 6), adică nu mari, nici mici, ci „de multe feluri”.

Și ce este, dacă nu ți s-au rânduit și ție aceleași ca și fratelui tău? Căci trupul același este. Deci, începând de la haruri, el sfârșește cu faptele, căci după ce spune de proorocie, de slujbă și de celelalte, la urmă sfârșește cu milostenia, cu îngrijirea și ajutorarea altora. Fiindcă era cu puțință ca unii dintre ei să fie virtuoși, și totuși să nu aibă darul proorociei, de aceea el arată aici că și a fi virtuoz este un dar al lui Dumnezeu, și cu mult mai mare chiar decât darul proorociei, după cum a arătat și în epistola către Corinteni, cu atât mai mare, cu cât virtuosul are plată, pe când proorocia este lipsită de plată, căci întreagă este în dar, și har al lui Dumnezeu. De aceea zice Apostolul: „Dar avem daruri, după harul ce ni s-a dat. Dacă avem proorocie, să proorocim după măsura credinței”. Fiindcă mai sus i-a mângâiat îndeajuns, apoi aici el voiește de a-i face mai atenți și mai însemnați, arătând că ei sunt cei care procură motivele de a primi dar mai mare sau mai mic. Spune, desigur, că darul se acordă de către Dumnezeu, ca acolo unde zice: „Precum fiecăruia a împărțit Dumnezeu după măsura credinței”; și iarăși: „După darul (harul) ce ni s-a dat nouă”, ca să modereze pe cei mândri; însă spune în același timp că începuturile se fac de către noi, ca astfel să atragă pe cei leneși, ceea ce face și scriindu-le corintenilor, unde ambele aceste motive sunt așezate de Apostol. Când el zice: „Răvniți însă la darurile cele mai bune” (I Corinteni 12, 31), prin aceasta îi arată și pe ei drept cauze a deosebirii darurilor acordate; iar când le spune: „Și toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărțind fiecăruia deosebi, după cum voiește” (I Corinteni 12, 11), aceasta o pregătește; adică cei ce au primit darul nu trebuie să se laude, pretutindeni căutând a înfrâna această patimă numită mândrie.

Acest lucru îl face și aici, atrăgând pe cei căzuți, căci zice: „ori proorocie, după măsura (analogia) credinței”, adică, deși este dar al lui Dumnezeu, totuși nu se varsă asupra oamenilor oricum, ci în raport cu măsura credinței celor ce-l primesc. Cu alte cuvinte, acel dar se varsă într-atât cât îl va găsi vas al credinței pe acesta.

„Dacă avem slujbă, să stăruim în slujbă” (12, 7). Aici el vorbește în general, fiindcă și apostolatul este slujbă, precum în general și orice acțiune duhovnicească slujbă se numește. Denumirea aceasta se acordă de multe ori și vreunei iconomii proprii, aici însă se spune în mod general. „Dacă unul învață, să se sârguiască în învățatură”. Privește cu câtă

indiferență vorbește el aici darurile; pe cel mic îl trece întâi, iar pe cel mare după aceea, cu care ocazie același lucru ne învață: a nu ne lăuda, a nu ne îngâmfă.

„Dacă îndeamnă, să fie la îndemnare” (12, 8). Și aceasta este tot un fel de învățatură. „Bărbați frați, dacă aveți vreun cuvânt de mângâiere către popor, vorbiți” (Faptele Apostolilor 13, 15), zicea tot acest fericit, credincioșilor din Antiohia Pisidiei. Apoi arătând că nu este un lucru mare de a exercita făpta bună, dacă nu se va face după Legea cerută, adaugă: „dacă împarte altora, să împartă cu firească nevinovăție”, căci nu-i de ajuns de a da, ci trebuie de a da cu îmbelșugare. Prin „nevinovăție” aceasta o înțelege Apostolul în tot locul, fiindcă și fecioarele acelea aveau undelelele, însă pentru că nu aveau îndeajuns, au căzut cu totul. „Dacă stă în frunte, să fie cu tragere de inimă” zice; fiindcă nu este de ajuns numai ca cineva să cârmuiască, ci trebuie să aibă și tragere de inimă în a cârmui. „Dacă miluiește, să miluiască cu voie bună” fiindcă nu-i de ajuns numai a milui, ci trebuie a face aceasta cu mult sârg și cuget nesupărat, sau mai bine spus, nu numai fără supărare să miluiască cineva, ci chiar să fie vesel și mulțumit sufletește de asemenea fapt. Tot despre aceasta scriind și corintenilor, le -a prezentat problema cu multă băgare de seamă, căci ațintindu-i spre milostenie nemăsurată le zicea: „Cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera, iar cel ce seamănă, cu dărnicie va și secera” (II Corinteni 9, 6), după care căutând a-i îndrepta părerea sau intenția celui ce face milostenia adaugă: „nu cu părere de rău, sau de silă” (II Corinteni 9, 7).

Amândouă acestea – îmbelșugarea și mulțumirea în milostenie – trebuie a întovărăși pe cel milostiv. De ce tu plângi, sau te scârbești dând milostenie? De ce te întristezi miluind pe cel sărac, și astfel trădezi fructul succesului unei asemenea fapte bune? Dacă te scârbești apoi nu miluiești, ci și cu această ocazie te arăți crud și neomenos. Dacă tu te scârbești atunci, cum vei putea ridica pe acela ce se găsește în scârbă din cauza sărăciei lui? Când dai milostenie cu bucurie, acela nu vede nimic rău, și nici nu bănuiește măcar așa ceva ci totul vede în bine. Fiindcă nimic nu se pare oamenilor mai urăcios ca a primi ceva de la alții, de aceea dacă nu vei nimici această bănuială cu cea mai mare veselie atunci când faci milostenie, arătând prin aceasta că tu ești cel ce ai luat mai mult decât ai dat, apoi mai mult ai umilit pe cel ce a primit milostenia ta, decât l-ai ridicat. De aceea zice: „Cel ce miluiește, să miluiască cu voie bună”, adică cu mulțumire sufletească să facă aceasta. Căci cine primind împărăția este posomorât? Cine luând iertarea păcatelor, rămâne întristat? Deci nu te uita la cheltuiala banilor, ci la folosul ce-l ai prin acea cheltuială. Căci dacă cel ce seamănă pământul se bucură, deși seamănă pentru niște foloase nesigure și trecătoare, apoi cu atât mai mult trebuie a se bucura cel ce cultivă cerul.

Astfel făcând milostenia, chiar de a-i da puțin, tu ai dat mult, după cum și cel ce dă mult cu supărare și fiind posomorât, a transformat cele multe în puține. Astfel, văduva din Evanghelia, cu doi bani a covârșit talanții cei mulți, fiindcă i-a fost îmbelșugată intenția ei. „Și cum se poate – zici tu – ca viețuind cineva în cea mai neagră sărăcie, să facă aceasta cu bunăvoință?”, întrebă pe văduvă, și de la ea vei auzi modul cum se poate; vei afla apoi că nu sărăcia aduce pe cineva în strămtorare și neluțumire, ci intenția omului este care face și pe aceea, ca și pe aceasta. Este cu puțință, ca fiind cineva în cea mai mare sărăcie, să fie și mărinimos, după cum și cel ce trăiește în bogăție să fie avar și meschin. De aceea Apostolul cere ca tot cel ce dăruiește ceva, să facă aceasta cu nevicleșug, cel ce miluiește – să fie întru bunăvoință, cel ce cârmuiește – să fie cu osârdie, căci el nu voiește ca noi să ajutăm pe cei nevoiași numai cu bani, ci și prin cuvinte, și prin fapte, și cu trupurile, și cu toate celelalte.»

Text cules de Vasilica Onofrei